

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 28. Epistola Monachorum Palæstina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

chimandritarum, aliorumque Abbatum, & omnium Monachorum, qui in sancta Civitate, in desertis circumjacentibus & ad Jordanem morabantur. Summa litterarum erat ejusmodi.

Sæculum VI.

A. C. 517.

p. 314.

§. XXVIII.

Epistola Monachorum Palæstinae.

Deus tibi tradidit Imperium, ut Pacem conservares omnibus Ecclesiis præprimis vero Ecclesiarum Matri, ubi salutis nostræ Mysterium perfectum. Nos, qui in hac Sancta Terra habitamus, bujus Mysterii non humani intellectus fictione, sed re ipsa per Jesu Christi Crucis, Sepulchri ejus, & omnium locorum Sanctorum, quæ ibi adorantur, testimonium accepimus. Hanc Fidem ab initio ex ore Prophetarum, & Apostolorum accepimus, hanc integram servamus, & adjuvante Divina Gratia semper servabimus. Nunquam nos bujus Doctrinæ hostes terrebunt, nec variis Doctrinæ ventis rapi nos patiemur. Cum vero in hac sancta Doctrina enutritus fueris, & Imperium acceperis, bodie obstupescimus, quo pacto fieri potuerit, ut tempestas tam horrida sanctam Civitatem concutiat. Episcopi, Sacrorum Ministri, Anachoretæ, inspectantibus Gentilibus, Judæis & Samaritanis vi ejeti, & per medias urbes in loca profana, & impura raptati, ut facere cogentur,

p. 315.

T 5

quæ

Sæculum VI. *quæ Fidem lædunt. Inde fit, ut qui pio*
 A. C. 517. *affectu ad visitanda hæc sancta loca ve-*
niunt, non modo non ædificentur, sed ac-
cepto scandalo Domum revertantur. ()*

p. 317.

Si Fidei causa sancta Civitas ita ve-
xatur, quis nos, quid credere oporteat,
jam docebit, post quingentos & plures an-
nos, ex quo JESUS Christus advenit? sa-
tis exploratum est, novam quam afferunt
Reformationem, Doctrinam esse ab Anti-
Christo, Ecclesiarum Pacem turbaturo,
profectam. Novimus tot malorum Au-
ctorem, Severum Acephalum, omni tempo-
re Schismaticum, quem Deus, ut puniret
peccata nostra, in Sedem Antiochenam e-
vebi permisit. Rejicimus bujus Viri
Communionem; Tibi vero accidimus sup-
plices, ut misericordi oculo Sion omnium
Ecclesiarum Matrem respicias. Quippe
in

(*) R. P. Boucher Ord. Min. Observantium in
 suo Fasciculo sacro duas adducit causas, cur Deus
 loca sacra Nativitatis suæ, Prædicationis, Passio-
 nis, & Sepulturæ ab Hominibus abominandam
 Mahometis Sectam profitentibus obtineri per-
 mittat. Primo, ut magis eluceat Dei Gloria, si
 JESUS Christus inter medios Nominis sui hostes
 a Christianis illorum locorum Custodibus, &
 innumerabili advenientium Peregrinorum Mul-
 titudine, adoretur. Secundo, quod Deus Infideli-
 um Terram sanctam possidentium peccatis
 non æque ac Christianorum irritetur.

in Causa Fidei, si mors vel vita nobis eligenda est, magis diligemus mortem. Nunquam quacunque demum ratione cum Dei, & Ecclesie inimicis communicabimus, atque sicut Evangelia, ita recipimus quatuor Sancta Concilia, quae verbis diversis eundem Sensum exprimunt. Nunquam illis, qui bis Conciliis non obediunt, jungemur, etiamsi minatus fueris mille mortes; Et ne de mentis nostrae sinceritate dubitare possis, Anathema dicimus Nestorio, qui Jesum Christum dividit; Et Eutychi, qui Divinitatem Humanitatemque confundit. Post hanc Professionem Nomine nostro scriptam fac, ut cessent mala, quae quotidie contra hanc Sanctam Civitatem & contra S. Archiepiscopum nostrum Joannem committuntur. Sin feceris; coram S. Trinitate affirmamus! patiemur effundi sanguinem nostrum, & Sancta Loca concremari, quid enim juvant nomina, si opere profanentur? Dei Gratia, quae supra omnem intellectum est, custodiat Ecclesiam suam, & tuo imperio auferat scandala ad Gloriam suam, & bonorem Regni tui.

Hujus Confessionis quatuor exempla descripta sunt. Duo in ipsa Regione servata, unum Prætoribus, alterum Joanni Patriarchæ Jerosolymitano. Duo alia Constantinopolim ad Imperatorem & Patriarcham transmissa. Acceptis his litteris, qui

Sæculum VI.
A. C. 517.

Epistola ad
Anastasium.

p. 318.

p. 319.

Theoph. an.
25. p. 139.

vit. S. Sabæ
n. 57. p. 320.

Sæculum VI. qui Anastasio Imperatori a consiliis erant, A. C. 517. suaserunt, ut jam nihil moveret, quippe discrimen imminabat a Vitaliano, qui Anastasii perfidia incitatus bellum restau-
rabat. Itaque Joannes Patriarcha Jero-
solyma migrare non est compulsus.

§. XXIX.

*Joannes Patriarcha Constantinopoli-
tanus. Dioscorus Alexandrinus.*

Theoph. an. Interim novus Episcopus Sedem Con-
25. p. 138. stantinopolitanam occupabat. Mace-
Theod. Lect. donius Gangræ in loco Exilii sui e vivis
p. 565. Ni- abierat, & sepultus est in Ecclesia S. Cal-
ceph. Chr. linici. Miracula defuncti intercessione
Theoph. an. patrata crediderunt. Timotheus obiit
27. p. 140. quinta Aprilis an. 517. Agapito Consule,
postquam annis sex Constantinopoli se-
disset. In ejus locum tertia Paschatis die
id est 24. Apr. Joannes Presbyter ex Cap-
padocia ipsius Cellularius ordinatus est.
Ante ordinationem instante Imperatore
Concilium Calcedonense damnavit. At
populus magno tumultu petiit, ut Seve-
rum anathematizaret.

Eodem anno 517. Agapito Consule
Sup. §. 2. Joannes Nicajota Patriarcha Alexandri-
Theoph. an. nus Hæreticus defunctus est, postquam
p. 139. Sedem hanc tenuisset annis decem. In
ejus locum electus est Dioscorus junior
Timothei Eluri nepos. Quia vero eum
Magi-